

Sygn. akt II Ca 967/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Teresa Kolbuc

Sędziowie: SSO Ewa Piątkowska-Bidas (spr.)

SSO Cezary Klepacz

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2013 r. sprawy

z wniosku Z. S.

z udziałem K. J., Skarbu Państwa - Nadleśnictwa (...), J. G., K. W. (1), E. S., M. S., D. S., R. S. (1), K. W. (2), A. S., I. P., R. P., B. W., A. G., K. S., R. S. (2), M. G. (1), D. R.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

na skutek apelacji wnioskodawczyni

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 5 lutego 2013 r. sygn. akt VIII Ns 359/11

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

II Ca 967/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2013 r. Sad Rejonowy w Kielcach oddalił wniosek Z. S. o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, ustalając co następuje:

Gospodarstwo rolne położone w N., składające się z działek o nr .ew. (...)o pow. 8,63 ha prowadzili J.i M.małż. G..

Po ich śmierci prowadzenie gospodarstwa przejęli ich syn M. i jego żona E.. M. G. (2) miał pięcioro rodzeństwa , z tym że tylko brat M. prowadzący własne gospodarstwo pomagał mu przy pracach polowych.

M. G. (2)zmarł (...)r. a w dniu 4 .VII.1980 r. Naczelnik Gminy D.wydał akt własności ziemi stwierdzający , że właścicielem przedmiotowego gospodarstwa rolnego stała się z mocy prawa E. G..

E. i M. G. (2) nie mieli dzieci.

Po śmierci męża E. G. poprosiła J. i Z. S., by z dziećmi zamieszkali u niej i prowadzili jej gospodarstwo rolne i tak też się stało we wrześniu 1980 r.

Z. S. pracowała jako salowa, a jej mąż zajmował się wyłącznie pracą w gospodarstwie, przy czym nadal w gospodarstwie pracowała E. G. i we trójkę decydowali o sposobie prowadzenia tegoż gospodarstwa. E. G. obiecywała, że da gospodarstwo S. ale do żadnej umowy nie doszło.

W listopadzie 1990 r. wystąpiła o założenie księgi wieczystej i księga taka została założona, z tym że po aktualizacji ewidencji gruntów w/w działki odpowiadają obecnym (...)

W dniu 13 grudnia 1990 r. E. G. sprzedała działki(...) powstałe z podziału działki(...)

W księdze wieczystej jako działki stanowiące jej własność figurują działki (...)

E. G. zmarła (...). i nie toczyło się postępowanie o stwierdzenie nabycia spadku ani po niej ani po jej mężu.

Po śmierci E. G., Z. S. i J. S. nadal prowadzili gospodarstwo rolne, ocieplili dom, zrobili nowe ogrodzenie, opłacali podatki. J. S. zmarł w 2007 r. i gospodarstwo nie jest uprawiane. Wnioskodawczyni nadal w nim mieszka z trojgiem dzieci.

Sąd uznał, że w sprawie brak jakichkolwiek okoliczności świadczących o tym, że E. G. wyzbyła się własności przedmiotowego gospodarstwa na rzecz wnioskodawczyni, a zatem dopiero od 12 XII 1991 r. można mówić o samoistnym posiadaniu przez nią i jej męża objętej wnioskiem nieruchomości, ale brak jakichkolwiek okoliczności pozwalających na przyjęcie dobrej wiary po ich stronie

Fakt, że w 1990 r. zmarła sprzedała część gospodarstwa świadczy o tym, że czuła się właścicielką całości.

Apelację od tego postanowienia wywiodła wnioskodawczyni i zarzuciła sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału i w konsekwencji naruszenie prawa materialnego przez przyjęcie, że ona i jej mąż nie byli samoistnymi posiadaczami przedmiotowej nieruchomości, naruszenie przepisu art. 510 § 2 kpc przez nie wezwanie do udziału w sprawie wszystkich zainteresowanych, art. 233 kpc przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na odmowie wiary skarżącej oraz przyjęcie, że E. G. do śmierci faktycznie władała gospodarstwem, podczas gdy zawarte przez nią akty sprzedaży 2 działek stanowiły jedynie potwierdzenie zawartych jeszcze w 1980 r. umów nieformalnych.

Reasumując skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie wniosku względnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna o ile wnosi o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania., aczkolwiek z innych powodów niż wskazane w pisemnej apelacji, zwłaszcza, zwłaszcza że jej zarzuty na obecnym etapie postępowania nie mają znaczenia dla orzeczenia Sądu II instancji.

Natomiast należy się zgodzić z argumentacją wnioskodawczyni przedstawioną przez jej pełnomocnika na rozprawie apelacyjnej, że wniosek opiera się na nieformalnej darowiźnie gospodarstwa dokonanej przez E. G. w sytuacji, gdy była ona jedynie jego współwłaścicielką oraz, że w sprawie nie brał udziału jej spadkobierca, a mianowicie Skarb Państwa.

Nie przesądzając końcowego rozstrzygnięcia, należy podnieść, że postępowanie przed Sądem I instancji dotknięte było błędem polegającym na tym, że Sąd aczkolwiek dostrzegł, iż przedmiotowe gospodarstwo rolne stanowiło współwłasność E. i M. małż G. nie wyciągnął z tej okoliczności żadnych wniosków.

Ma rację skarżąca, że E. G. mogła jedynie rozporządzić swoim udziałem we współwłasności nabytej w drodze uwłaszczenia w czasie trwania jej małżeństwa z M. G. (2) - nieruchomości.

Istotne było więc ustalenie przeciwko komu ewentualnie biegło zasiedzenie udziału należącego do zmarłego wcześniej M. G. (2), czy został dokonany przez jego spadkobierców chociażby nieformalny dział spadku pozostałego po nim lub czy zostały zawarte jakiegokolwiek umowy dotyczące przedmiotowej nieruchomości przez M. G. (2) lub po jego śmierci przez tychże spadkobierców.

Bezsporne jest również , że E. G.zmarła w (...) r, a więc także wyjaśnienia wymagał krąg jej spadkobierców i wezwanie ich do udziału w sprawie .

Dopiero uzupełnienie tych braków pozwoli na ponowną ocenę dowodów , ewentualne uzupełnienie materiału dowodowego i prawidłowe oraz właściwie uzasadnione rozstrzygnięcie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji postanowienia z mocy art. 386§4 kpc.

SSO E. Piątkowska - Bidas SSO T. Kołbuc SSO C. Klepacz